

fuldt. Jo, jeg mener netop, at jeg fremfor nogen vil behandle Publikum hensynsfuldt, for jeg vil netop, at vi skal skaffe Kvæg nok frem. Vi skal have Ordningen saadan, at Kvæget kommer frem, og Forbrugerne faar det forholdsvis billigste Kød, naar de faar det bedste Kød. Det er det, der har været Tilfældet hidtil. Det er slet ikke saaledes, at Landmændene vægrer sig ved at stille Kvæg til Raadighed for Befolkningen. At insinuere noget saadant, synes jeg, er ganske ubegrundet og urettiget efter det danske Landbrugs Stilling under hele Krigssituationen. Men man maa ikke forlange, at man skal give de Kreaturer, som sendes fra Jylland til København, en Halvtredskroneseddel i Tilgift. Saa omtalte det ærede Medlem den højtærede Ministers Henvendelse til mig om Landbrugets Stilling. Men jeg forstod den ærede Minister saaledes, at han talte om Landbrugets Stilling som Erhverv og ikke om Landbrugerne som Personer og deres Stilling i Samfundet. Det ærede Medlem kom her tilbage til det samme og sagde om Forbrugerne herhjemme, at de ikke burde stilles lige med dem i Udlandet. Men de er jo ogsaa stillede meget bedre. Dersom det ærede Medlem vil se, hvad det er, der udføres, vil han se, at det er Forbrugerne i Udlandet, der faar Benene, medens vi faar Kødet. Saadan har det været hidtil, men det kan blive anderledes, hvis den Ordning bliver gennemført, som nu er foreslaaet.

Til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) skal jeg kun gøre den Bemærkning, at vi herhjemme er ikke saa stærkt interesserede i, hvorledes Klassificeringen er til forskellige Tider. Det har vi ikke været hidtil og er det ikke i Øjeblikket, fordi vi nødig herhjemme skulde have andet end ekstra og første Klasses Kvæg, og det er jo som bekendt paa de daarlige Kvaliteter, at den ændrede Klassificering har saa stor Indflydelse og Betydning. Men jeg kommer til at gentage det Spørgsmaal, som ingen af de Herrer har besvaret, hverken det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) eller det ærede Medlem fra Lejre eller den højtærede Minister, dette Spørgsmaal: Hvordan vil man, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, skaffe København forsynet med Kød?

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har jo ikke kunnet svare paa det sidste Spørgsmaal, da jeg ikke har haft Ordet, siden det blev stillet, før nu. Men dernæst maa jeg sige til det ærede Medlem, at paa den Maade

han stiller sine Spørgsmaal, lader de sig overhovedet ikke besvare. Det ærede Medlem har en Tilbøjelighed til at sige: Hvis den og den Lov bliver vedtaget, saa indtræffer der Jordskælv i Vendsyssel; hvad vil den ærede Minister foretage sig, naar dette Jordskælv indtræffer paa Grund af denne Lovs Vedtagelse? Saadan kan jeg selvfølgelig ikke diskutere. Der indtræffer ikke Jordskælv paa Grund af denne Lov, og der indtræffer ikke Mangler i Forsyningen med Kvæg i nogen By paa Grund af denne Lov; det ved det ærede Medlem meget godt. Derimod ved det ærede Medlem ogsaa noget andet, nemlig at der rimeligvis i Løbet af Aaret under en hvilken som helst Ordning eller en hvilken som helst Mangel paa Ordning med Hensyn til Kødet kan opstaa Vanskeligheder i Byerne, og saa hæfter han, hvad der maaske kan være meget forstandigt, disse Vanskeligheder til den foreslaaede Ordning, som han modsætter sig. Hvis der opstaa Mangler ved Forsyningen af Byerne her i Landet, er det, fordi der ikke er Tilbøjelighed til at sælge mere, eller fordi man har solgt ud indenfor Landbruget. Anden Grund til Vanskeligheder kan der overhovedet ikke opstaa, thi den Vanskelighed kan ikke opstaa ved denne Ordning, at der findes Kvæg til Salg, som ikke kommer frem i Landet, men derimod gaar til Udlandet. Derom har jeg sagt, at det kan ikke tænkes at finde Sted. Hvis der er Kvæg til Salg her i Landet, saa maa Hjemmemarkedet nødvendigvis forsynes først.

Det ærede Medlem spørger, om det da er min Hensigt, at man skal gaa til en forlods Tvangsudskrivning, og med det i Sandhed broderlige Sindelag, det ærede Medlem saa ofte lægger for Dagen her i Tinget, siger han, at man har jo set i Rusland, at der sendes Folk ud for at tage forlods af Kvæget. Nu ved jeg ikke, om det overfor dette ærede Tings Medlemmer og de mange Producenter, som er repræsenterede her i denne Sal, egentlig er vel betænkt at fremmane Billeder af saadanne Tilstande som dem, det ærede Medlem paralleriserer med Bestræbelser for at vedligeholde Orden herhjemme. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at en forlods Udtagning af Kvæg hverken paa den ene eller paa den anden Maade, hverken paa dansk eller paa russisk Maade, indeholdes i nogen Plan sammenhængende med denne Kødordning. Men det ejendommelige er, at det ærede Medlem stadig kan tænke sig, at det danske Landbrug som Helhed kan slutte Aftale med udenlandske Kommissioner, sydfra eller fra Norge og Sverrig, om, at disse Lande